

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 32820-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני: **כבוד סגן הנשיאה זלוצ'ובר – אב"ד**
כבוד השופטת כהן
כבוד השופט בן טולילה

המאשימה: **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עוה"ד מורן גז מפמ"ד

נגד

הנאשם: **פלוני**
ע"י ב"כ עוה"ד ניל סיימון

גזר דין

ניתן לפרסם את גזר הדין בכפוף לכך שאסור לפרסם כל פרט המזהה את המתלוננות לרבות שמו, מקום מגוריהן, מקום הלימודים והעבודה שלהן. הואיל והמתלוננות הינן בנותיה של אשת הנאשם, על מנת להגן עליהן – נאסר גם פרסום פרטים מזהים של הנאשם ובני משפחה אחרים. אין לפרסם את תוכן תסקירי נפגעות העבירה.

השופט נתן זלוצ'ובר:

הנאשם הורשע, בהכרעת הדין מיום 21.11.2022 לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות מין חמורות, שביצע בשתי בנותיה של אשתו.

בהכרעת הדין נקבע:

על פי החלק הכללי של כתב האישום המתלוננות הן אחיות. המתלוננת 1 היא ילידת 14.05.2000 והמתלוננת 2 היא ילידת 12.02.1998. אם המתלוננות התגרשה מאביהן ונישאה לנאשם ביום 7.6.2016.
הנאשם במועדים רבים, החל מהיות המתלוננת 1 כבת 16 ועד שהיתה כבת 18 בערך, עשה במתלוננת 1 מעשים מגונים וביצע בה מעשי סדום.
כמו כן, הנאשם, במועדים רבים, החל מהיות המתלוננת 2 כבת 18 ועד שהיתה כבת 21 עשה במתלוננת 2 מעשי סדום וניסה לבצע בה מעשים מגונים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 32820-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני

עובדות האישום הראשון בו הורשע הנאשם: במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, כשהמתלוננת 1 היתה בת 16, היא שבה מלימודיה לדירה בשעות הערב ושוחחה עם הנאשם כשהם ישובים על הספה בסלון הדירה. המתלוננת 1 סיפרה לנאשם כי היא פגועה מדבר מה שאירע עם חברותיה בבית הספר והנאשם חיבק אותה ואמר לה שהיא יפה ושיש לה עיניים ושפתיים יפות ואז ביצע הנאשם במתלוננת 1 מעשים מגונים בכך שנישק אותה על פיה, בתגובה המתלוננת 1 דחפה את הנאשם ממנה, אך הוא המשיך וביצע בה מעשים מגונים בכך שליטף אותה בפניה ובחזה מעל הבגדים. בהמשך למתואר לעיל, במועדים רבים, שאינם ידועים במדויק למאשימה, בתדירות של פעם עד שלוש פעמים בשבוע ועד שהייתה המתלוננת 1 כבת 18, ביצע הנאשם במתלוננת 1 מעשים מגונים בכך שהיה נכנס לחדרה ולמיטתה בשעת לילה, מלטף אותה בפניה ומנשק אותה בפיה, נוגע בחזה מתחת לבגדיה, נוגע באיבר מינה מעל הבגדים ולוקח את ידה ושם אותה על איבר מינו.

במועד שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 20.07.2017, באחד המקרים בהם ביצע הנאשם במתלוננת 1 את המעשים המגונים שתוארו לעיל, ביצע הנאשם במתלוננת 1 מעשה סדום בכך שקירב את איבר מינו לפיה והחדיר אותו לפיה.

ביום 20.07.2017, כאשר אם המתלוננת הייתה בבית החולים לאחר שילדה את בתה הקטנה, המתלוננת 1 ישנה על הספה בסלון הדירה, הנאשם חזר לדירה והבחין שהמתלוננת 1 ישנה וביצע בה מעשה מגונה בכך שליטף אותה ונישק אותה עד שהתעוררה, אז סיפר הנאשם למתלוננת 1 על הלידה של אחותה למחצה ושוב חיבק אותה ונישק אותה.

בהמשך למתואר לעיל, הנאשם התקלח והלך עם המתלוננת 1 לחדר השינה, שם ביצע במתלוננת 1 מעשים מגונים בכך שהוריד את בגדיו ואת בגדיה, הם שכבו במיטה והנאשם נישק אותה, חיבק אותה ונגע בגופה ואז ליקק את איבר מינה וביצע בה מעשה סדום בכך שהחדיר את איבר מינו לפיה.

במועדים רבים החל משנת 2016, כשהיתה המתלוננת 1 בת 16 ועד לשנת 2018, בסמוך להיותה בת 18 או בסמוך לכך, בתדירות של פעם עד שלוש פעמים בשבוע, בשעת לילה, לאחר שהאם הלכה לישון, נכנס הנאשם אל חדרה של המתלוננת 1 ולתוך מיטתה וביצע בה מעשים מגונים בכך שליטף ונישק אותה בפיה, נגע בחזה ובאיבר מינה, הוריד את תחתוניה ומכנסיה עד לברכיה וליקק את איבר מינה. כמו כן, באירועים אלו, ביצע הנאשם במתלוננת 1 מעשה סדום בכך שהחדיר את איבר מינו לפיה, לאחר מכן היה מגיע הנאשם לפורקן במקלחת.

בחלק מהמקרים המתוארים לעיל, היה נכנס הנאשם לחדרה של המתלוננת 1, מעיר אותה וקורא לה לצאת לסלון הדירה, שם ביצע בה את המעשים על הספה בסלון. חלק מהמקרים אירעו בשעת צהריים כשהמתלוננת 1 חזרה מוקדם מבית הספר.

בגין האישום הראשון, הורשע הנאשם בביצוע עבירות מין במשפחה בידי אחראי על חסר ישע (מעשה סדום) – מספר רב של עבירות לפי סעיף 351(ב) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז – 1977. מספר רב של עבירות מין במשפחה ובידי אחראי על חסר ישע (מעשה מגונה) – עבירות לפי סעיף 351(ג)(3) לחוק.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 32820-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני

עובדות האישום השני בו הורשע הנאשם: במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, כשהמתלוננת 2 היתה כבת 18 היא נכנסה לחדר האמבטיה שבדירה והחלה לפשוט את בגדיה כדי להתרחץ. בעת שהיתה בלי חולצה ורק עם חזיית ספורט, נכנס הנאשם לחדר המקלחת, חיבק אותה, ליטף אותה, נגע בחזה שלה ונישק אותה בפיה ואז יצא מהמקלחת.

בהמשך למתואר לעיל, במועדים רבים שאינם ידועים במדויק למאשימה, עד שהמתלוננת 2 היתה בת 21 לערך, בעת שהיתה במיטתה, בחדר השינה אותו חלקה עם אחיותיה, הנאשם היה נכנס למיטתה, מנשק אותה, נוגע בגופה, מלקק את איבר מינה ומבצע בה מעשה סדום בכך שהיה מחדיר את איבר מינו לפיה. במהלך התקופה, בזמן שהאם לא היתה בבית, היה הנאשם שוכב במיטתו ביחד עם המתלוננת 2, מנשק אותה, נוגע בגופה, מלקק את החזה שלה ואת איבר מינה ומבצע בה מעשי סדום בכך שהחדיר את איבר מינו לפיה.

במהלך התקופה ובעת ששאר בני הבית ישנו, היה הנאשם נכנס לחדר השינה של המתלוננת 2 ואחיותיה, מעיר את המתלוננת 2 ואומר לה לבוא איתו לסלון הדירה והיא היתה הולכת איתו ויושבת עמו על הספה בסלון. בהיותם בסלון, לאחר שהנאשם והמתלוננת 2 היו מתנשקים ומתלטפים, והנאשם היה מפשיל את מכנסיה ותחתונה, נוגע עם אצבעו באיבר מינה, מלקק את איבר מינה ומבצע בה מעשי סדום בכך שהיה מחדיר את איבר מינו לפיה.

בעת שהמתלוננת 2 נסעה עם הנאשם ברכב של מקום עבודתו, הנאשם עצר בשול הכביש, נישק את המתלוננת 2 בפיה, ליקק את איבר מינה וביצע בה מעשי סדום בכך שהחדיר את איבר מינו לפיה. באחד המקרים, בעת שהמתלוננת 2 התרחצה באמבטיה שבדירה, נכנס הנאשם לחדר המקלחת, פשט את מכנסיו וחייך את איבר מינו באיבר מינה של המתלוננת 2 תוך שהיא באמבטיה והוא מחוץ לאמבטיה, ואז סיבן את גופה, ליקק את איבר מינה וביצע בה מעשה סדום בכך שהחדיר את איבר מינו לפיה.

ביום 5.1.2020 חזרה המתלוננת 2 לדירה בשעת לילה והנאשם חיכה לה ישוב על הספה בסלון הדירה ואמר לה "חיכיתי לך". הנאשם ניגש אל המתלוננת 2 ורצה לחבק ולנשק אותה אך היא סירבה ואמרה לו לא לגעת בה וברחה ממנו לחדר הכביסה בדירה. הנאשם רדף אחריה לחדר הכביסה וניסה לבצע בה מעשים מגונים בכך שהפציר בה וביקש לנשק ולחבק אותה ללא הסכמתה, אך היא אמרה לנאשם שהיא רוצה להפסיק עם זה ושאלם לא יעזוב אותה היא תצרח ותקרא לאימה והנאשם חזר לשבת על הספה.

בגין האישום השני, הורשע הנאשם בביצוע מספר רב של עבירות מין במשפחה ובידי אחראי על חסר ישע (מעשה סדום) – עבירות לפי סעיף 351(ב) סיפא לחוק. ניסיון למעשה מגונה – עבירה לפי סעיף 348(ג) עם סעיף 25 לחוק.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 32820-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני

תמצית תסקירי נפגעות העבירה

בהתאם לבקשת שירות המבחן מיום 15.01.2023 לפיה יש בחשיפת המידע המובא בתסקיר נפגעות העבירה בפני הנאשם כדי להחמיר את מצבן, החלטנו כי יש להביא לעיון הנאשם תמצית של התסקיר ולא את תסקיר נפגעות העבירה המלא.
בהתאם לכך, בגזר הדין יובאו הפרטים המופיעים בתמצית תסקיר נפגעות העבירה. ב"כ הצדדים עיינו בתסקיר המלא של נפגעות העבירה.

מתמצית תסקיר שירות המבחן עולה תמונת הנזק הקשה והרחבה של המתלוננות.

תוכן תסקיר נפגעות העבירה חוסר בעותק זה מטעמי צנעת הפרט.

עורכת התסקיר ציינה, כי היא סבורה שיש להשית על הנאשם פיצוי כספי לשתי המתלוננות כחלק מהכרה משפטית וחברתית בפגיעה בהן ובהשלכות הפגיעה על חייהן ועל מנת לאפשר להן להיעזר בפניה לטיפול ושיקום, בדרך שיבחרו. עוד ציינה, כי במקרה זה ישנה חשיבות להכרה עבורן כי הן הנפגעות והנאשם הוא הפוגע והאשם.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם הורשע בביצוע עבירות מין קשות ורבות במשפחה, בשתי בנותיה של בת זוגו. הנאשם ניצל את מעמדו בבית ואת מצוקתן של המתלוננות שראו בו ובנוכחותו "נקודת אור" לאחר שהוריהם התגרשו. הנאשם הפך את המתלוננות לשפחות מין, תוך פגיעה בנפשן ובעתידן, כל זאת בבית קטן כשבני המשפחה האחרים בקרבת מקום וללא כל חשש או בושה.

עוד ציינה ב"כ המאשימה, כי מעשיו של הנאשם פגעו בערכים חברתיים בסיסיים הקיימים בחברה אנושית. המדובר בפגיעה חמורה בזכותן של המתלוננות לכבוד, לשמירה ולהגנה על גופן, לאוטונומיה על גופן ולביטחונן הפיזי והנפשי. פגיעה מסוג זה מבזה ומשקפת את השתלטות החזק והברוטלי על החלש וחסר האונים, דברים אלה מתעצמים נוכח העובדה כי המתלוננות הינן בנותיה של אשת הנאשם, ישנם פערי גיל משמעותיים בינן ובין הנאשם והנאשם שימש להן כדמות של אב, חי עמן יחד בביתן ובדרך זו ניצל את קרבתו ומעמדו במשפחה וביצע בהן עבירות מין, כאשר אחת מהמתלוננות היתה קטינה במועד ביצוע המעשים.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה המשקפת את החומרה שבביצוע עבירות מין בקטינים וציינה כי ערך חשוב נוסף שנפגע במקרה זה ובמקרים דומים אחרים כאשר עבירות המין נעשות כלפי קטינים במסגרת התא המשפחתי, הוא אמון הקטינים במבוגרים הקרובים אליהם וודאי כשמדובר בדמות אב.

ב"כ המאשימה טענה, כי לאור העובדה שמדובר בשתי מתלוננות שנפגעו פעמים רבות, יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים ביחס לכל אחת מהן, כאשר המתחם בעניינה של המתלוננת 1 צריך להיות גבוה יותר מזה שייקבע בעניינה של המתלוננת 2 לאור העובדה שהמתלוננת 1 היתה קטינה בזמן ביצוע המעשים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 32820-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני

אשר לנסיבות ביצוע העבירה טענה ב"כ המאשימה כי אופן ביצוע העבירות מלמד על תכנון מוקדם של הנאשם, על ידי יצירת הזדמנויות ותנאים נוחים לביצוע העבירות. הנאשם הוא האחראי הבלעדי לביצוע העבירות והוא שהיה יכול לחדול מביצוע המעשים לאחר שהמתלוננת הביעה חוסר שביעות רצון ממעשיו, אך בחר להמשיך ולנצל את המתלוננת והסלים את חומרת מעשיו ככל שחלף הזמן. לטענת ב"כ המאשימה מתחם העונש ההולם בעניינה של המתלוננת 1 הוא 16-20 שנות מאסר ואילו מתחם העונש ההולם בעניינה של המתלוננת 2 הוא 15-18 שנות מאסר. עוד טענה, כי במקרה זה ישנה חשיבות להרתעת הנאשם, שכן הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו ואף ניסה להטיל דופי במתלוננות וטען כי הן המציאו עלילת שווא שנועדה להפריד בינו ובין אימן. בנוסף טענה כי יש חשיבות להרתעת הרבים בעבירות מסוג זה על מנת להעביר מסר ברור כי ניצול נפשי של בני אדם למטרות סיפוק יצרי מין ראוי לכל הוקעה, במיוחד כך כאשר קורבנות הניצול הם קטינים (כמו המתלוננת 1 במקרה זה), אשר יכולתם להתגונן מפני עברייני מין בוגר היא מוגבלת ביותר, בטח ובטח בחברה החרדית ובטח בתוך התא המשפחתי הקרוב. כן ציינה, כי תסקירי נפגעות העבירה מעלים תמונת נזק קשה מאוד המחייבת השתתפות עונש משמעותי על הנאשם ולאור כל האמור יש לגזור עליו עונש הגבוה מ-20 שנות מאסר בפועל, פיצוי הולם לכל אחת מנפגעות העבירה ועונש מאסר על תנאי מרתיע וארוך מיום שחרורו.

ב"כ הנאשם טען בטיעונו לעונש, כי הגם שהנאשם מכבד את הכרעת הדין, הוא עומד על חפותו ולכן גם לא התבקשה הכנתו של תסקיר לעניין העונש. ב"כ הנאשם ציין, כי הנאשם לא הורשע בעבירות אינוס אלא בעבירות של מעשה סדום, שהן לשיטתו פחות חמורות וזאת הגם שלא מצא כל פסיקה לתמוך בטענתו. עוד טען כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי הוא גרוש ואב לילדים, אותם הוא מכלכל. לטענת ב"כ הנאשם יש להסתכל על האירועים כאירוע אחד מתמשך וכי יש להשית על הנאשם עונש נמוך בהרבה מזה שטענה ב"כ המאשימה. עוד ציין, כי הגם שהוא ער לפסיקה בנוגע לחוסר ההתחשבות במצב כלכלי של נאשם, עובר להשתתם של פיצויים הוא מרגיש חובה לציין כי לנאשם אין נכסים כלל ויש להתחשב בכך.

הנאשם בחר שלא לומר דבר מפיו לעניין העונש.

דיון והכרעה

1. הנאשם ביצע את המעשים כלפי שתי המתלוננות, בנותיה של אשתו, במספר רב של הזדמנויות ולאורך תקופה ממושכת. בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** [לא פורסם, ניתן ביום 29.10.2014] צוינו המבחנים שהתפתחו בפסיקה לצורך הכרעה בשאלה האם עסקינן באירוע אחד או במספר אירועים נפרדים:

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 32820-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני

"האחד, המבחן הצורני- עובדתי, שבמסגרתו בוחנים האם ניתן להפריד בין פעולות שנעשו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן ומקום, דהיינו האם מדובר בפעולה יחידה ומתמשכת שלא ניתן לפצלה לתת פעולות או שמא בשרשרת פעולות עוקבות שכל אחת מהן היא חוליה נפרדת. השני, המבחן המהותי-מוסרי, שנוהג בעיקר בעבירות הנעברות בגופו של אדם (להבדיל מעבירות רכוש) ושבמסגרתו מתמקדים בנזקים שגרמה התנהגותו של העבריין לנפגעי העבירה ובאינטרס חברתי שנפגע. במסגרת מבחן זה נבחנת בין היתר - אם לא בעיקר - שאלת ריבוי הנפגעים. בהקשר זה נקבע והודגש בשורת פסקי דין כי כאשר מדובר במספר נפגעים ממעשה אלימות או מעבירות מין יש לכל אחד מהנפגעים אינטרס עצמאי לשמירה על שלום גופו, אשר מטה את הכף לטובת "פיצול המעשים והעונשים".

כבר נקבע, כי הגם שיש מקרים בהם ניתן למצוא דפוס התנהגות שייתכן שניתן למצוא לו קו משותף, עדיין ניתן יהיה לקבוע גם במקרים כאלה כי מדובר באירועים נפרדים, כאשר יש אלמנטים שונים אחרים שמצדיקים זאת.

כך נקבע בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל:

"אף שבשלושה מהאישומים יש עבירות זהות, כל אישום עוסק בקורבן או קורבנות אחרים, בזמנים שונים, עם דפוס התנהגות שייתכן שניתן למצוא לו קו משותף, אך יש לו מאפיינים שונים, וצורות התנהגות שונות".

במקרה דנן, המדובר בשתי מתלוננות שנפגעו על ידי הנאשם במועדים שונים, כל אחת מהן חוותה את הפגיעה המינית בגופה, לכל אחת מהן נגרם נזק אינדיבידואלי כתוצאה ממעשיו של הנאשם וכל אחת מהן תישא את מטען ההשלכות ממעשיו של הנאשם ותתמודד עמו באופן עצמאי ולכן יש לקבוע כי המדובר בשני אירועים נפרדים.

יש לציין, כי הגם שבמסגרת כל אחד מהאישומים נעברו מספר עבירות - יש להתייחס לכל העבירות בכל אישום כאירוע אחד, שכן המדובר בעבירות בעלות דפוס התנהגות שניתן למצוא לו קו משותף, הן נעשו כלפי קורבן אחד, באופן מתמשך ובסמיכות זמנים יחסית. בהתאם לאמור, הגם שבוצעו מספר עבירות בכל אישום יש להתייחס למכלול העבירות שבאותו אישום כאירוע אחד ולקבוע, כי האישומים הם שני אירועים נפרדים אשר יש לקבוע בגינם מתחמי עונש נפרדים ולגזור על הנאשם עונש כולל.

2. אין זו דרכו של המחוקק בישראל, בדרך כלל, לקבוע עונשי מינימום, אך בשל החומרה המיוחדת של העבירות בהן עסקינן, קבע המחוקק בסעיף 355 כי מי שהורשע בעבירות אלה: "לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו להקל בעונשו".

עסקינן בעבירות לפי סעיף 351(ב) לחוק העונשין, אשר העונש המרבי הקבוע בגין כל עבירה הוא 16 שנות מאסר בפועל, כאשר הנאשם ביצע עבירה זו בכמה הזדמנויות כלפי כל אחת מהמתלוננות. כמו כן, באשר למתלוננת 1 הורשע הנאשם בעבירות נוספות של מעשים מגונים במשפחה מכוח סעיף 351(ג)3 לחוק העונשין, אשר העונש המרבי הקבוע בגין כל עבירה הוא 5 שנות מאסר בפועל.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 32820-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בנוסף, באשר למתלוננת 2 הורשע הנאשם גם בעבירה של ניסיון למעשה מגונה מכוח סעיף 348(ג) בצירוף סעיף 25 לחוק, אשר העונש המרבי הקבוע בגינה הוא 3 שנות מאסר בפועל. באשר לכך נקבע בע"פ 207/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פסקה 15 לפסק דינו של כב' הש' ס. גיובראן] (פורסם בנבו 1.2.2015), נקבע:

"...העונשים המזעריים מהווים מדד לחשיבותו של הערך הנפגע ולמידת הפגיעה בו, ועל כן יש לתת להם משקל בכורה בקביעת מתחם העונש ההולם. רק במקרים חריגים, בהם מתעוררים טעמים מיוחדים להקל עם הרף התחתון של המתחם, יהיה ראוי לסטות מהעונש המזערי".

3. אין להשלים עם כל סוג של פגיעה מינית, קל וחומר כאשר היא ממושכת ונעשית על ידי בן משפחה במקום שאמור להיות מוגן עבור המתלוננות וכאשר אחת מהן אף היתה קטינה במועד ביצוע המעשים.

ודוק, החוק מגדיר בן משפחה בסעיף 351(ה)(1):

(1) הורה; בן זוגו של הורה אף אם אינו נשוי לו; סב או סבתא;

משמע, שגם בן הזוג של אם המתלוננות נכנס תחת ההגדרה של בן משפחה על פי החוק, על כל המשתמע מכך.

על חומרת עבירות מין בתוך המשפחה, ראו גם ע"פ 6352/10 מדינת ישראל נ' פלוני 15.10.12:

"עבירות מין בתוך המשפחה הן מהעבירות החמורות והמזעזעות בחוק העונשין, והן כרוכות בסבל וייסורים נמשכים לקורבנותיהן. יש להתריע כנגדן, להוקיען ולהחמיר בענישה בגינן. אכן, במקרים מתאימים, בית משפט זה לא נרתע מהשתת עונשי מאסר ארוכים במיוחד בגין עבירות מסוג זה"

4. במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים חשובים מהווים אבן יסוד בחברה. הנאשם פגע בביטחון האישי של המתלוננות, אוטונומיית המתלוננות על גופן וזכותן של המתלוננות לחיות בכבוד תוך שמירה על גופן ועל שלווה נפשן. הנאשם הרס את תפיסת עולמן של המתלוננות ופגע פגיעה קשה מאוד בתמימותן והדברים באים לידי ביטוי בתסקירי נפגעות העבירה.

הנאשם ניצל את העובדה כי המתלוננות ראו בו דמות אב שניתן לסמוך עליה ואת אהבתן אליו, הוא נהג לטייל איתן ונתן להן יחס מועדף על מנת ליצור קרבה ויחסי אמון שיאפשרו לו את ביצוע העבירות. הנאשם ניצל את סקרנותן של המתלוננות, המגיעות ממשפחה חרדית ונעדרות ניסיון מיני, על מנת לקבל כביכול את "הסכמתן" לביצוע המעשים. לעיתים, הנאשם תכנן את מעשיו בעורמה ויצר הזדמנויות בהן היה לבד עם המתלוננות אשר אפשרו את ביצוע העבירות, הוא נהג להיכנס לחדרן בשעות לילה, כאשר בני הבית ישנים ולבצע בהן מעשים מגונים ומעשי סדום, כן נהג להעיר אותן באמצע הלילה על מנת שיבואו עמו לסלון, שם ביצע בהן מעשים מיניים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 32820-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני

הנאשם אף ניצל הזדמנויות, בהן אמן של המתלוננות לא היתה בבית, לביצוע המעשים. כך למשל ביום 20.07.2017, כאשר האם היתה בבית החולים לאחר שילדה את בתם המשותפת, ניצל הנאשם את היעדרה, העיר את המתלוננת 1 והלך עמה לחדר השינה שלו ושל האם, שם ביצע בה מעשים מגונים ומעשה סדום, בעודה קטינה. כמו כן, ניצל הנאשם נסיעה משותפת עם המתלוננת 2 ברכבו על מנת לעצור בצד הדרך ולבצע בה מעשה סדום.

מעשיו של הנאשם "צילקו" את נפשן של המתלוננות וגרמו להרס ולחורבן התא המשפחתי של המתלוננות. לא די בכך שהנאשם ביצע בהן את העבירות האמורות, הוא השחיר אותן וטען בפני אימן כי הן העלילו עליו עלילת שווא על מנת להפריד בינו ובינה. מעשיו של הנאשם נמשכו כשנתיים באשר למתלוננת 1 וכשלוש שנים באשר למתלוננת 2, כאשר בחלק מהזמן הנאשם ביצע את המעשים כלפי שתי המתלוננות במקביל בהתאם לצרכיו "ולזמינות" המתלוננות.

5. מדיניות הענישה בעבירות מין, ובייחוד אלה הנעשות במסגרת התא המשפחתי הינה מדיניות מחמירה, אך קיים בעניין ספקטרום עונשי רחב יחסית והעונשים השונים המצויים על הרצף נקבעים בהתאם לנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה:

א. ע"פ 2642/11 פלוני נ' מדינת ישראל – המערער הודה במסגרת הסדר טיעון כי במשך תקופה של כ-6 שנים ביצע בביתה של בת זוגו (קטינה שטרם מלאו לה 14 שנים במועד ביצוע המעשים) מעשים מגונים, מעשי אינוס ומעשי סדום. בין היתר, ביצע בה המערער את המעשים הבאים: נישק אותה במספר הזדמנויות, ליטף את רגליה, הניח ידה על איבר מינו מעל מכנסיו והתחכך בידה, ליטף את איבר מינה מתחת לתחתוניה, ביצע בה מעשה סדום ואף בעל את המתלוננת.

בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש של 12 שנות מאסר בפועל והדגיש את נסיבותיו האישיות, לרבות מצבו הרפואי שאינו קל. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של המערער וציין:

"אין צורך להכביר במילים על הסלידה הרבה מהמעשים שביצע המערער אשר ניצל את יחסי התלות של המתלוננת בו, באשר ראתה בו דמות של אב בעוד הוא עושה בה ככל העולה על רוחו. יש לתת ביטוי לזעקת המתלוננת כפי שמצאה מקומה בבית המשפט המחוזי ולהביע שאת נפש קשה מהמעשים שנעשו בה" (פסקה 10).

מחד גיסא, נסיבותיו של המקרה לעיל חמורות יותר שכן הנאשם ביצע במתלוננת גם עבירות אינוס ובנוסף המעשים בוצעו מאז שהיתה המתלוננת כבת 11 עד שהיתה כבת 17. מאידך גיסא, במקרה לעיל המדובר במתלוננת אחת, הנאשם הודה בביצוע המעשים ונסיבותיו הרפואיות גם הטו את הכף לקולא בעניינו.

ב. ע"פ 2032/19 פלוני נ' מדינת ישראל – המערער הורשע בביצוע עבירות מין בביתה של בת זוגו (קטינה שטרם מלאו לה 14 שנים במועד ביצוע המעשים) מעשים מגונים, מעשי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 32820-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני

אינוס ומעשה סדום – בין היתר ביצע בה המערער את המעשים הבאים: נגע, נישק ומצץ את חזה, נגע באיבר מינה, החדיר אצבעו לאיבר מינה, דחף את ראשה לעבר איבר מינו והחדיר את איבר מינו לתוך פיה, חיכך את איבר מינו בישבנה, חיכך את כף רגלה של המתלוננת באיבר מינו, ליטף את איבר מינה והציג למתלוננת סרטים פורנוגרפיים. בנוסף לאמור, תקף המערער את בתה השנייה של בת זוגו. בגין האמור בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש של 14 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער והדגיש:

"המעשים בהם הורשע המערער חמורים מנשוא. הוא רמס ודרס את נפשה הרכה של בת רעייתו: לא חמל. הוא בגד באמון שנתנה בו האם כאשר הכניסה אותו לחיק משפחתה, הוסיף ובגד באמון שנתנה בו הבת, אשר ביקשה לראות בו דמות אב... עם כניסתו של המערער לבית המשפחה, חדל הבית מהיות מבצר עבור המתלוננת והפך בן לילה למלכודת מוות..." (פסקה 25).

ג. ע"פ 781/19 פלוני נ' מדינת ישראל – המערער הורשע בביצוע עבירות מין בביתו מהיותה כבת 15 שנים, במשך למעלה משנתיים. המערער הורשע בביצוע עבירות אינוס, מעשי סדום, מעשים מגונים ותקיפת קטין.

בין היתר ביצע בה המערער את המעשים הבאים: החדיר אצבעותיו לאיבר מינה, החדיר את איבר מינו לפיה, ניסה להכניס את איבר מינו לפי הטבעת של המתלוננת, נגע בחלקי גופה של המתלוננת, ליקק את איבר מינה ואת פי הטבעת שלה, חיכך את איבר מינו בחלקי גופה וכן חשף את איבר מינו בפני המתלוננת ותקף אותה. בגין האמור בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש של 17.5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעור.

המדובר במקרה שנסיבותיו חמורות יותר מהמקרה שלפנינו, הן באשר לחומרת העבירות והן בשל העובדה כי המדובר באביה הביולוגי של המתלוננת אך יש לזכור, כי גם במקרה שלפנינו הנאשם שימש כדמות אב עבור המתלוננת וכי המדובר בשתי מתלוננות שנפגעו ממעשיו של הנאשם, כאשר האחת היתה קטינה כבת 16 שנים במועד ביצוע המעשים.

ד. ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל – המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון בארבע עבירות של אינוס ועבירה אחת של מעשה מגונה כלפי בתו הקטינה.

המערער ניהל קשר רומנטי עם אמה של המתלוננת בשנת 1998 אשר בעקבותיו הרתה אם המתלוננת ונולדה המתלוננת. בשנת 2014 סיפרה אם המתלוננת למערער ולמתלוננת כי הם אב ובת. המערער סירב להכיר במתלוננת כבתו אך החל לבקרה בבית האם. באחד מביקוריו נישק המערער את המתלוננת בפיה וליטף את צווארה ועל כן אסרו האם ובעלה על המערער להמשיך ולבקר את המתלוננת בביתם, אלא רק במרפסת מחוץ לבית. למרות זאת המשיך המערער לבקר את המתלוננת בביתה, ללא ידיעת האם ובזמן הזה נישק אותה, נגע בחזה מתחת לחזייתה וליטף את איבר מינה מתחת לתחתוניה. המערער הציע למתלוננת לבוא לביתו והיא נענתה להזמנה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 32820-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בימים בהם שהתה המתלוננת בביתו של המערער, המערער החדיר את איבר מינו לאיבר מינה מספר פעמים במספר הזדמנויות, ליקק את איבר מינה וביצע בה מעשה סדום. בגין האמור בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש של 13 שנות מאסר בפועל והדגיש את נסיבותיו הייחודיות של מקרה זה:

"בית המשפט הדגיש כי עבירות מין בתוך המשפחה מעוררות זעזוע וסלידה מפני שמדובר בנפגעים צעירים ותמימים אשר בן המשפחה מנצל לרעה את גילם ואת האמון שהם נותנים בו. בית המשפט לא התעלם מן הנסיבות הייחודיות של המקרה בהיתן העובדה שהמערער לא גידל את המתלוננת והשניים התוודעו זה לזו זמן קצר טרם ביצוע העבירות, אך קבע כי אין בכך כדי להקל משמעותית מחומרת המעשים שכן המערער ידע כי המתלוננת, אשר כינתה אותו "אבא", היא בתו וכן משום שהמתלוננת, פיתחה בו תלות מהירה והשתוקקה למצוא בו דמות אב. המערער, כך נקבע, ניצל את התלות שפיתחה בו המתלוננת על מנת לספק את יצריו המיניים, רמס את כבודה, הותיר בה צלקות נפשיות וגרם לה נזק רב..."

בית המשפט העליון דחה את הערעור והדגיש:

"המתלוננת כפי שהעידה, כמהה לדמות אב וכשהופיע המערער בחייה היא כינתה אותו "אבא" וקיוותה כי תזכה סוף סוף, גם אם באיחור, למשענת ולתמיכה הורית מצידו. אך למערער היו תוכניות אחרות. הוא בחר לנצל את תמימותה ואת רצונה לקשר עמו ותחת יצירת קשר הורי בין אב לבת אשר לו התאוותה, ניצל את הקשר שנוצר ביניהם לסיפוק מעוות של תאוותיו המיניות, תוך ניפוץ כל תקוותיה וזריעת בלבול ותוהו בעולמה הצעיר והבלתי מגובש של המתלוננת..."

דברי בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון נכונים גם למקרה העומד לפנינו, שכן המתלוננת, שלא היו בקשר קרוב עם אביהן הביולוגי במועד ביצוע העבירות, שיוועו לדמות אב ולתמיכה הורית מצידו של הנאשם ואף חשבו בתמימותן, שהשיגו אותה, אך הנאשם ניצל זאת לסיפוק תאוותיו המיניות.

ה. ע"פ 6252/20 פלוני נ' מדינת ישראל – המערער היה בן הזוג של אם המתלוננת והתגורר עימה ועם שתי בנותיה, ביניהן המתלוננת.

המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון במספר עבירות של אינוס ובעבירה של מעשים מגונים במתלוננת מאז שהיתה כבת 16 ועד שהיתה כבת 18 שנים.

המערער נגע בגופה של המתלוננת, החדיר את איבר מינו לאיבר מינה במספר הזדמנויות והכניס אצבעו לאיבר מינה.

בגין האמור בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש של 9 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעור.

ו. ע"פ 5177/09 פלוני נ' מדינת ישראל - המערער הורשע על פי הודאתו כי ביצע במשך מספר שנים מעשים מיניים בבתה של בת זוגו, קטינה ילידת 1994. המדובר במעשי סדום ומעשים מגונים.

בית המשפט המחוזי גזר על המערער, בין היתר, עונש של 9 שנות מאסר בפועל.

בית המשפט העליון דחה את הערעור והדגיש את חומרת מעשיו של המערער:

"מעשיו של המערער חמורים ביותר ומעוררים שאט נפש וסלידה עמוקה. במשך שנים ובהזדמנויות רבות הוא ביצע בביתו החורגת את זממו, ובתוך כך פצע את נפשה והותיר בה צלקות לעולמי עד. במקום להגן על בתו החורגת ולחנך אותה לדרך ארץ, כפי שהיה מצופה מאב חורג – המהווה עבודה דמות הורית לאחר מותו של אביה הביולוגי – הוא הפך אותה לכלי למען מימוש דחפיו המיניים. מעשים מיניים מעין אלו, הנעשים בתוך התא המשפחתי תוך ניצול מרות

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 32820-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני

וסמכות הורית, ברצף על פני תקופה ארוכה "הינה חווייה טראומטית המהדהדת משך כל חייה של הקורבן ומשפיעה על התפתחותה והתבגרותה. עוצמת הפגיעה אף מוגברת בהשוואה לפגיעה מינית אחרת, דווקא בשל חווית הבגידה מצד האדם הקרוב והנוכח ביותר בחייה של הילדה הנפגעת" (ע"פ 2353/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 24 לפסק הדין (פורסם בנבו), 7.12.2009).

ז. ע"פ 7868\21 פלוני נ' מדינת ישראל – המערער הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות מין כלפי שלוש בנותיה של בת זוגו לשעבר במהלך תקופה ממושכת.

המערער התגורר עם בת זוגו ובנותיה במועדים הרלוונטיים, גידל אותן והתיימר לשמש עבורן דמות אב. במועדים שונים, ביצע המערער במתלוננות עבירות מין חמורות, שלא בהסכמתן החופשית, תוך הפעלת לחץ, יצירת תלות וניצול רגשי.

במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים הוסכם כי המאשימה תטען, בין היתר, לעונש של 16 שנות מאסר בפועל וההגנה תטען לעונש כראות עיניה.

בית המשפט המחוזי ציין, כי "הסדר הטיעון מגלם ענישה החורגת במידה משמעותית לקולה ממתחם הענישה הראוי", אך החליט לכבד את הסדר הטיעון בשל האינטרס הציבורי הגלום בו, העובדה כי הוא ייתר את העדת המתלוננות שהיתה צפויה להיות מעמד קשה מאוד עבורן, עד כי עלה חשש ששתיים מהמתלוננות לא תוכלנה לעשות זאת, מצבו הרפואי המורכב של המערער ושיקולים נוספים.

לאור האמור, גזר בית המשפט המחוזי על המערער, בין היתר, עונש של 16 שנות מאסר בפועל.

בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי "מקובלת עליו קביעתו של בית המשפט קמא ולפיה אלמלא הסדר הטיעון היה עונשו של המערער בגין מעשים אלה חמור פי כמה" (ההדגשה אינה במקור - נ.ז.).

הגם שנסיבותיו של תיק זה חמורות יותר מהמקרה שלפנינו, שכן המדובר בשלוש מתלוננות ובהפעלת לחץ בזמן ביצוע המעשים, יש לציין כי במקרה לעיל הצדדים הגיעו להסדר טיעון שחסך את העדת המתלוננות, בעוד שבמקרה שלפנינו המתלוננות העידו ואף אימן זומנה כעדת הגנה והעידה. בנוסף, הנאשם הורשע, בסופו של יום, לאחר שמיעת ראיות בהכרעת דין מנומקת, ולא הביע עד עתה חרטה על ביצוע המעשים החמורים שפגעו במתלוננות וגרמו להרס התא המשפחתי.

כמו כן, כפי שפורט לעיל, הן בית המשפט המחוזי והן בית המשפט העליון סברו כי העונש שהושת על המערער חורג במידה משמעותית לקולה מהעונש שראוי היה להשית עליו בנסיבות העניין.

6. בנסיבות העניין, לאור הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו לעיל אנו קובעים, כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם:

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 32820-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני

באשר לאישום הראשון הוא 10 עד 14 שנות מאסר, לצד ענישה נלוות.
באשר לאישום השני, מתחם העונש ההולם הוא 6 עד 10 שנות מאסר לצד ענישה נלוות.

7. בבואנו למקם את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, ראינו לנכון לתת משקל לכך שהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו. הגם, שכידוע, זכותו של הנאשם לטעון לחפותו ולנהל הליך משפטי לשם כך, משנדחתה טענתו, אין הוא יכול ליהנות מההתחשבות שניתנת בדרך כלל לנאשם שהביע חרטה על מעשיו, לקח אחריות עליהם ואף חסך מהמתלוננות את המעמד הקשה של העדות בבית המשפט. במקרה זה אף "הגדיל" הנאשם לעשות, השחיר את המתלוננות וגם גרם לקרע בינן לאמן.

הנאשם נעדר עבר פלילי אך לעובדה זו משקל מסויג לאור ריבוי והתמשכות העבירות. לצד זאת, מצאנו כי יש לתת משקל מסוים גם לסבל שעונשו של הנאשם גורם לבני משפחתו, שכן כאמור, הנאשם הינו אב לילדים.

8. כדברי בית המשפט העליון בע"פ 5177/09 פלוני נ' מדינת ישראל לעיל, ישנה חשיבות להרתעת הרבים בתיקים מסוג זה ועל בית המשפט להעביר מסר ברור, חד משמעי ובלתי מתפשר כי מי שינצל קטינים וחסרי ישע למימוש תאוותיו המיניות צפוי לעונש מאסר חמור ומשמעותי מאוד. בנוסף, מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות לגילוי ועל כן יש צורך בהרתעת הרבים. במקרה זה יש חשיבות גם להרתעת היחיד- הנאשם וזאת לנוכח היעדרו של הליך טיפולי, בין היתר, בשל הכחשת המעשים.

9. כפי שכבר פורט לעיל, הגם שקבענו שמכלול העבירות בכל אישום הוא אירוע אחד וכי האישומים הם שני אירועים נפרדים אשר יש לקבוע בגינם מתחמי עונש נפרדים – בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק, בנסיבות העניין, ייגזר על הנאשם עונש כולל.

10. אשר לרכיב הפיצוי – סעיף 77 לחוק העונשין אינו בבחינת עונש נוסף המוטל על הנאשם בגין ביצוע העבירה, כי אם בבחינת פיצוי לנפגע העבירה על הנזק שנגרם לו כתוצאה מהעבירה, ולו מספר תכליות שונות וביניהן: מתן סעד מהיר לנפגע העבירה, הכרה חברתית בסבלו של הנפגע, העלאת מעמדו של קרבן העבירה בהליך הפלילי, כחלק מהמגמה לשלבן בהליך הפלילי ולהכיר בזכויותיו במסגרת הליך זה, ואף יסוד של היטהרות לעבריין עצמו, שחיובו בפיצוי לטובת הנפגע עשוי לתרום לשיקומו (ראו, בין היתר, רע"פ 2976/01 אסף נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ו (3) 418; רע"פ 9727/05 פלוני נ' מדינת ישראל (8.8.07) וכן ע"פ 4737/17 שחאדה נ' מדינת ישראל (24.4.08)).

ב"כ הנאשם טען שאין לנאשם כסף או נכסים. השפעת מצבו הכלכלי של נאשם על גובה הפיצוי, הינה מזערית (לעניין זה ראה ע"פ 5761/05 מג'דלאוי נ' מדינת ישראל [פורסם בבנב]

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 32820-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני

פסקה ט' (24.7.2006) וכן ראה דנפ 5625/16 אסרף קארין נ' אבנר טווק בוקובזה (אר"ש
13.9.17).

סוף דבר

11. נוכח כל האמור לעיל, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:
 - א. 15 שנות מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו.
 - ב. 18 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יבצע עבירת מין מסוג פשע.
 - ג. על הנאשם לפצות את המתלוננות בסכום של 80,000 ₪, כל אחת.

הודעה והוסברה זכות הערעור.

ניתן היום, כ"ז אדר תשפ"ג, 20 מרץ 2023, במעמד הצדדים.

דניאל בן טולילה

דניאל בן טולילה

דניאל בן טולילה, שופט

דינה כהן

דינה כהן, שופטת

נתן זלוצ'ובר

נתן זלוצ'ובר, אב"ד
סגן הנשיאה